

Chvála bláznovství a ulítlosti CocoRosie

26.7.2010 novinky.cz str. 0 Kultura

Alex Švamberk Divadlo Archa

Léto se nese ve znamení festivalů, přesto byl sobotní koncert amerického sesterského dua CocoRosie v **divadla Archa** zcela vyprodán, a to dávno předtím, než bylo jasné, že se o víkendu prudce ochladí a bude pršet. Těžko by se na světě hledala skupina, která produkuje podobnou tvorbu.

Originální a nezařaditelná kombinace operního zpěvu, písničkářství, hip hopu a psychedelie se cení zvlášť v době, kdy se od sebe představitelé jednotlivých subžánrů jen stěží dají odlišit. A pokud už někdo s něčím přijde, postup donekonečna rozměňuje on sám i zástup epigonů. CocoRosie jsou však tak své, že jim to nehrozí.

Sesterské duo spojuje celou řadu mnohdy velmi vzdálených postupů, takže to jádro lze občas jen obtížně vysledovat. Základem je ale tradice americany, jak se označují zlidovělé americké písničky naroubovaná na hip hop, z něhož je vzat především versaitilní rytmus a zvuková bohatost, o níž si rocku může jen zdát.

K tomu je ale potřeba připočítat kombinaci dvou zcela odlišných hlasů. Sierra Casady svým školeným projevem připomíná éterické divy ze stáje 4AD jako byla Liz Fraserová z Cocteau Twins nebo Lisa Gerardová. Harfa, na kterou Sierra občas hraje, jen podobnost s This Mortal Coil a dalšími projekty 4AD dále umocňuje stejně jako mnohé linky piana nebo kláves.

Ovšem Bianca zpívá jako rozjivená teenagerka, která se nijak nestydí za svůj žižkovsky rozvezlý hlas přidrzlé žáby. Právě ona dodává skupině rozvernost, kdy klidně píseň začne americkou verzí paci paci pacičky. Po vzoru dívek z Toychestra zase využívá k obohacení dětské hračky a občas dodá i něco šamanské magie z poetické lékárny Anny Homlerové pokud nesáhne zrovna po klarinetu. Pojetí se však píseň od písně mění, piano dokáže břinkat jako ve čtverylce a do křehkých písní často v padne hiphopově pojatá smyčka.

Občas je na kombinaci prvků vidět, že spolu příliš nesouvisí, že byla uplatněna metoda pokusu a omylu, z náhodných setkání deštníku a šicího stroje na operačním stole ale byla ponechána jen ta, které fungovala. Nechybí ani trocha kosmických zvuků, které spolu s oblečky protagonistek odkazují k éře hippies, ke kapele muzikantských lidušek GTO 's, k dobám kdy bylo dovoleno vše a každý experiment se vítal.

Tento freak out, jak se podobným ulítlostem říkalo podle Zappova debutové dvojalba, (ostatně kritici razí pro tvorbu sester termín freak folk) však není samoúčelnou provokací, kdy se čeká, zda se něco náhodou neujme. CocoRosie přes svůj bláznivý vzhled, zálibu v bizarnostech a překvapivých zvratech dobře vědí, co dělají ve svém kabaretu majícím blíž k vaudevillu než k music hallu a k minstrelským představením, kde vystupovali běloši s nabarvenými tvářemi. On i výčet jmen v článku ukazuje, že to nejsou insitní umělkyně, ale že toho musejí mít hodně naposlouchaného. Potvrzují ale, že bláznovství si zaslouží pochválit, protože bez něj tu panuj nuda. Publikum to chápalo a CocoRosie že dvakrát přidávaly.

URL| <http://www.novinky.cz/kultura/206835-chvala-blaznovstvi-a-ulitlosti-cocorosie.html>